

SLOVENSKI GOSPODAR

Izhaja vsako sredo.
Cene: Letno Din 32.—, polletno
Din 16.—, četrtletno Din 8.—, ino-
zemstvo Din 64.—,
Poštno-čkovni rač. 10.603.

LIST LJUDSTVU V POUK IN ZABAVO

Uredništvo in upravišstvo: Maribor, Koroška 5.
Telefon 2113.

Cene inseratom: cela stran
Din 2000.—, pol strani Din 1000.—,
četrt strani Din 500.—, 1/8 strani
Din 250.—, 1/16 strani Din 125.—,
Mali oglasi vsaka beseda Din 1.—.

Francosko-italijanski sporazum.

O prazniku sv. Treh kraljev, ki nam kliče v spomin poklonitev modrih iz jutrove dežele Kralju miru, se je sklenil v Rimu med Francijo in Italijo sporazum, ki naj služi utrditvi miru v Evropi. Ta namen sta mu opredelila vodilna državnik, ki sta v imenu svojih držav 7. januarja podpisala ta sporazum: Mussolini in Laval. Poslednji je rekel: »Dogovor med Italijo in Francijo sklepamo v interesu največje blaginje obeh držav in v interesu miru na svetu. Nedavno so bile v Ženevi odstranjene nevarnosti sporov in spopadov, mir pa je ostal nesiguren. In vendar se mora mir ohraniti in učvrstiti, naša civilizacija ne sme izginiti. Naše sodelovanje ima namen, da ne bi človeštvo zopet padlo v vojno temo, ki je v njej tavalno toliko stoletij.«

Ideja, ki je bila v Rimu poudarjena pred skrbno opazujočim obličjem Evrope, je v resnici evropska ideja. Vsaka država in vsak narod ima pred vsem dolžnost, da brani sebe in svojo domovino ter da dviga svojo moč in ugled. Ni pa izdajstvo na lastni državi, tako je poudaril francoski zunanji minister, ako jo navajamo k temu, da prevzame na se dolžnost mednarodne vzajemnosti. Te dolžnosti ne izpolnjuje tisti, ki se potopi v sebični skrbi za čim največjo zadovoljitev zahtev in interesov lastne države, za odstranitev spornih točk z drugimi državami pa nima nobenega smisla, marveč celo take točke večja in ojačuje, ker to dobro sodi v okvir njegove interesne politike. Politika evropskega miru mora iz tega ozkega okvira na širše torišče mednarodne vzajemnosti, izravnava nasprotujočih si sil ter poravnava porajajočih se sporov.

K temu sili evropske države vedno bolj napredujoča tehnika vojne, ki neumorno dela naprej. Vojna bodočnosti ne bo več spopad vojujočih se armad, marveč bo preko bojišč segala po vsej deželi, ter bo potegnila pod svoj strašotni bič vse ljudstvo. Spričo tega je Anglija uvidela, da ne more več kakor z daljnogledom opazovati vrvenje med narodi v Evropi, ker ji njen insularni položaj (položaj kot otok) ne daje dovolj varnosti. Že med svetovno vojno se ni čutila dovolj varne zoper zračne napade nemških Zeppelinov, moderno vojno letalstvo pa ogroža še neprimer- no bolj njeno varnost. Zato se je odločila za večjo politično dejavnost v Evropi in iz tega razloga je tudi na svo-

moč pospeševala približevanje med Francijo in Italijo, ki je končno dovedlo do sporazuma in prijateljstva.

Italija je uvidela, da so njene gmotne sile veliko prešibke, da bi mogla vzdržati oboroževalno tekmo s Francijo na morju, kakor se tudi Francija zaveda, da bi v slučaju vojne zelo potrebovala svoje kolonijalno vojaštvo, čigar dovoz bi moglo v gotovem primeru odrezati sovražno brodogojstvo na vodi ali v zraku. To uvidevanje je dovedlo do politične uvidevnosti in do sporazuma. Kar se dostaja kolonijalne posesti v

Francoski zunanji minister Laval (levo) in Mussolini (desno) v Rimu ob priliki sklepanja francosko-italijanskega sporazuma.

Afriki, sporazum ni bil tako težaven: Italija se je zadovoljila z odstopom nekaj ozemlja v območju Sahare v prid italijanski Libiji, ter na meji med italijansko Eritrejo in francosko obalno Somalijo. Sporazum, odnosno prijateljstvo, ki je bilo sklenjeno v Rimu, bo tudi vplivalo na vprašanje oboroževalne tekme na morju med Francijo in Italijo ter ji bo, kakor je upati, napravilo konec.

Veliko skrbi dela kakor Italiji, tako tudi Franciji Avstrija, ki je nekaj ključ za mir v Evropi radi svoje zemljepisne lege v Srednji Evropi in radi vsenemške zunanje politike nemškega narodnega socializma, ki hoče Avstrijo sebi »priključiti« ter tako ustvariti Veliko Germanijo. Da bi se to preprečilo, sta Italija in Francija sklenili braniti neodvisnost Avstrije ter se od slučaja do slučaja posvetovati o ukrepih, ki bi bili potrebni za obrambo politične neodvisnosti Avstrije. Državam, ki so prvenstveno prizadete, pa priporočata sklenitev pogodbe, po kateri se ne bo nobena izmed njih vmešavala v notranje zadeve svojih sosed in po kateri si medsebojno zadržujejo nedotakljivost obstoječih državnih meja. Ta pogodba naj bi se izpočetka sklenila med Avstrijo in državami, ki neposredno mejijo na njo: Nemčijo, Italijo, Čehoslovaško, Jugoslavijo in Madžarsko. Pozneje naj bi se ji priključile Francija, Poljska in Rumunija.

Kar se tiče male antante (Čehoslovaške, naše države in Rumunije), pozdravlja vsako okrepitev miru v Evropi in vsled tega tudi vsako sredstvo, ki služi utrditvi miru. Ako se izkaže, da je rimski sporazum tako sredstvo in ako ne bo samo ostal na papirju, marveč se bo tudi izvajal, se bo za ta načrt tudi zavzela mala antanta, ki je vedno kazala najboljšo voljo za končno pomirjenje Srednje Evrope in vseh njenih činite- ljev. Zeleti je predvsem, naj bi ta priporočena politična pogodba ustvarila pripravo ozračje za sklenitev večjega gospodarskega dogovora, ki bi uredil gospodarsko vprašanje Srednje Evrope ter storil tudi druge države deležne tistih gospodarskih prednosti, ki jih uživata Avstrija in Madžarska.

V NAŠI DRŽAVI.

Novi bani. Novi ban vrbaške banovine je postal dr. Bogoljub Kujundžić,

vpokojeni minister in narodni poslanec iz Beograda. Za bana moravske banovine je imenovan Dobrica Matković, ban dunavske banovine. Za bana vardarske banovine Dragoslav Djordjevič, ban vrbaške banovine. Ban dunavske banovine je postal Mihajlo Vasović, član glavne kontrole iz Beograda.